

5. Dan'ko, Yu.I., Zhmajlov, V.M., Bliums'ka-Dan'ko, K.V. (2017). «Competitive principles of development of innovative marketing activity in the agricultural sphere». *Aktual'ni problemy innovatsijnoi ekonomiky*. no. 2. pp. 48-55.
6. Erankin, O.O. (2010). Transformatsiya marketingu agropromislovih formuvan v umovah globalizatsiyi [The transformation of the marketing of agricultural units in conditions of globalization Abstract of D. Sc. Dissertation: 08.00.04. Kyiv. Ukraine.
7. Zaytsev, Yu. (2016). «Organizational and economic foundations of marketing chains of agricultural enterprises in target product markets». *Problemi i perspektivi ekonomiki ta upravlinnya*. no. 2. pp. 115-122.
8. Krasnorutskiy, O. (2008). «The functioning of the marketing infrastructure of domestic markets of food and agricultural products». *Zb. nauk. prats molodih vchenih TNEU*. issue 9. pp. 31-35.
9. Maslak, O.M., Samilyk, M.M., Vovchok, S.V. (2020) «Prospects for the development of the regional market of milk and dairy products of Sumy region». *Rehional'na ekonomika*. no. 4 (98). pp. 57-64.

Abstract.

Vovchok S. Marketing tools to ensure competitive development of dairy enterprises.

Introduction. Ensuring competitive development for domestic enterprises in the dairy industry is especially important in the context of Ukraine's integration into world food markets, as in such conditions there is an intensification of competition. Today there is an urgent need for the development of the domestic dairy industry, which is based on domestic enterprises that produce high quality products from domestic raw materials at affordable prices. Attracting investment in the industry, the transition to niche and craft production, and, of course, the search for effective marketing approaches to work with target groups of consumers should form effective systems to ensure the competitive development of dairy enterprises.

The purpose of the article is to substantiate the marketing tools to ensure the competitive development of dairy enterprises.

Results. It is established that the basic function in the system of market relations, which is responsible for achieving a high level of competitiveness and, consequently, competitive development, is marketing, the essence of which is to meet the needs of target groups of consumers. A theoretical and methodological approach to the use of modern mechanisms of innovative marketing is proposed, which, in contrast to the existing ones, involves the development of a marketing complex adapted to dairy enterprises. The architecture of the marketing system for the formation of the competitiveness of the dairy industry, which reflects the relationship of control, managed, target adaptive subsystems, as well as components that characterize the feedback and communication with the external environment. Emphasis is put on the implementation of the commodity policy of dairy enterprises as part of marketing tools to ensure their competitive development. The components of the mechanism of selection of separate directions of commodity strategy of the dairy industry enterprises are defined.

Key words: competition, competitive development, marketing tools, commodity policy, dairy enterprises.

Стаття надійшла до редакції 15.08.2020 р.

Вовчок С. В. Маркетингові інструменти забезпечення конкурентного розвитку підприємств молокопереробної галузі. *Актуальні проблеми інноваційної економіки*. 2020. № 4. С. 42-47.

Vovchok S. Marketing tools to ensure competitive development of dairy enterprises. *Actual problems of innovative economy*. 2020. No. 4, pp. 42-47.

УДК 330.341.1:338.432(477); JEL classification: Q16
DOI: <https://doi.org/10.36887/2524-0455-2020-4-8>

ТЄШЕВА Лариса Василівна, кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри економіки та менеджменту, Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна, ORCID ID: 0000-0003-2007-9150

МОДЕЛЮВАННЯ ВПЛИВУ ДЕРЖАВНИХ ІНСТИТУТІВ НА РІВЕНЬ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ВІТЧИЗНЯНОГО АГРАРНОГО СЕКТОРУ ЕКОНОМІКИ

Тешева Л.В. Моделювання впливу державних інститутів на рівень інноваційного розвитку вітчизняного аграрного сектору економіки.

Вступ. Диференціацію рівнів інноваційного розвитку різних країн традиційно пов'язують з різним рівнем розвитку інститутів та інституцій. В цілому першоджерелом даної тенденції варто вважати неспроможність саморегулювання ринку як основного механізму ринкової економіки та потребу в підтримці з боку екзогенних інститутів, представлених насамперед державою. Державі належить окрема роль як надскладному багаторівневому інституту, який відрізняється від всіх інших закріпленням повноважень його функціонування та наявністю механізмів примусу до дотримання формальних інститутів.

Метою статті є встановлення ролі державних інститутів на забезпечення інноваційного розвитку економіки та моделювання впливу цих інститутів на рівень інноваційного розвитку вітчизняного аграрного сектору економіки.

Результати. В процесі моделювання впливу державних інститутів на рівень інноваційного розвитку вітчизняного аграрного сектору економіки встановлено, що найбільше позитивне сприяння здійснює якість регулювання економічних процесів; на другому місці знаходяться процеси забезпечення належного рівня демократії, підзвітності та виборності; сильний негативний вплив здійснює відсутність політичної стабільності та військові дії; а відсутність кореляції з діями уряду, політикою боротьби з корупцією та забезпечення верховенства права свідчить про неузгодженість взаємодії функціонування зазначених інститутів з галуззю сільськогосподарського виробництва. Обґрунтовано, що отримані результати вимагають підсилення уваги до вирішення ключових проблем, що передбачає упорядкування власності на землю шляхом завершення реалізації земельної реформи, вдосконалення регулювання правових відносин у сфері праці, здійснення гармонізації законодавства у сфері інноваційного розвитку, вдосконалення регулювання ціноутворення на сільськогосподарську продукцію тощо.

Ключові слова: моделювання, державні інститути, інноваційний розвиток, аграрний сектор економіки.

Постановка проблеми у загальному вигляді. Диференціацію рівнів інноваційного розвитку різних країн традиційно пов'язують з різним рівнем розвитку інститутів та інституцій. В цілому першоджерелом даної тенденції варто вважати неспроможність саморегулювання ринку як основного механізму ринкової економіки та потребу в підтримці з боку екзогенних інститутів, представлених насамперед державою. Державі належить окрема роль як надскладному багаторівневому інституту, який відрізняється від всіх інших закріпленням повноважень його функціонування та наявністю механізмів примусу до дотримання формальних інститутів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Різні аспекти інноваційного розвитку економіки, у тому числі її аграрного сектору досліджувалися О. Амошею, В. Баранчевим, Г. Бурлакою, Л. Ганущак-Єфіменко, В. Гейцем, С. Глазевим, І. Глушценком, С. Гуткевич, М. Денисенком, М. Єрмошенком, С. Єрохіним, С. Ілляшенком, А. Жаріною, П. Завліним, Г. Зінченком, С. Ільєнковою, А. Казанцевим, В. Остапюк, Б. Пасхавером, А. Пригожиним, П. Саблуком, А. Трифіловою, Р. Фатхутдіновим, Л. Федуловою, С. Філіним, В. Черняком, К. Янковським та ін. Втім, залишається низка невирішених проблем, і, наразі, для забезпечення значного приросту продуктивності та підвищення рівня інноваційної динаміки аграрного сектору економіки необхідно розробляти комплекси заходів і механізмів активізації науково-дослідної діяльності та впровадження її результатів у поточну діяльність аграрних товаровиробників до подальшого нарощення та використання стратегічного потенціалу інноваційного розвитку в інтересах самої галузі, сільської місцевості та держави в цілому.

Формулювання цілей статті. Метою даної статті є встановлення ролі державних інститутів на забезпечення інноваційного розвитку економіки та моделювання впливу цих

інститутів на рівень інноваційного розвитку вітчизняного аграрного сектору економіки.

Виклад основного матеріалу дослідження. Аграрний сектор являє особливий інтерес для української економіки, так як наразі виступає основним джерелом доходів від експортної діяльності. На жаль, експортна продукція даного сектору відрізняється найнижчим рівнем доданої вартості, що відображає негативні тенденції в розвитку національної економіки. Так, наприклад, Ю.Л. Грінченко [1], пропонуючи типи суспільства країн, які розвиваються, виокремлює анклавні, індустріалізовані та постколоніальні. Перший тип характеризується залежністю еволюції інститутів від рівня забезпеченості факторами виробництва, що обумовлює стратифікація суспільства найчастіше на користь окремих груп, а її діяльність залежить від взаємодії локальних політичних інтересів та іноземних інвестицій навколо аграрного сектору та добувної галузі із вираженою експортною спрямованістю обмеженої кількості найменувань продуктів із низьким ступенем обробки – малою часткою доданої вартості. Для реалізації даного виду економіки необхідно володіти відповідним ресурсним потенціалом, представленим земельними ресурсами, та корисними копалинами. Спостерігається взаємозв'язок і взаємопроникнення інноваційних інститутів і зазначених сфер виробництва з метою обмеження доступу до важелів управління для збереження власного статусу-кво. Дж. Стігліц запропонував модель «анклавної двоїстої (дуалістичної) економіки», де інституційно та структурно закріплена соціально-економічна відсталість країни, яка виникає шляхом створення гібридного інституційного середовища взаємодії через «зрощення» влади і бізнесу. Плануючи еліта країни закріплює своє положення, забезпечуючи власні доходи шляхом інвестування в корпоративні анклави. Це призводить до виникнення викривлених інституційних форм, як наприклад, процеси приватизації

державного майна, який і досі здійснюється в нашій країні з низьким рівнем економічної доцільності та ефективності. Як бачимо, вітчизняна економіка повністю відповідає анклавному типу, а пріоритет аграрного сектору прийшов на зміну чорній і кольоровій металургії, галузі яких тривалий період займали перші щаблі в рейтингу експорту, підтримуючи у такий спосіб сировинний тип орієнтації. З іншого боку, володіючи унікальними природними ресурсами та враховуючи постійно зростаючий попит на світовому ринку на сільськогосподарську продукцію, аграрний сектор, незважаючи на його віднесення до групи низькоінноваційних, є перспективним, враховуючи завдання продовольчої безпеки населення. Для забезпечення значного приросту продуктивності та підвищення рівня інноваційної динаміки аграрного сектору економіки необхідно розробляти комплекси заходів і механізмів активізації науково-дослідної діяльності та впровадження її результатів у поточну діяльність малих і середніх сільськогосподарських товаровиробників, які якнайбільше вимагають підтримки та розвитку, та заохочувати крупні агрохолдинги до подальшого нарощення та використання стратегічного потенціалу інноваційного розвитку в інтересах самої галузі, сільської місцевості та держави в цілому.

Міністерство освіти і науки України виступає центральним органом у сфері інновацій 2014 р., який включає у свою структуру Департамент інновацій та трансферу технологій, ключовими завданнями якого є встановлення стратегічних пріоритетів інноваційної діяльності та відслідковування їх досягнення, розвиток інноваційної інфраструктури та підтримка її суб'єктів, вдосконалення правового регулювання, підтримка інноваційної культури, комерціалізації об'єктів інтелектуальної власності. Крім того МОН займається розробкою стратегії розвитку вітчизняної освіти всіх рівнів, нормативно-правовим забезпеченням функціонування системи освіти, збором та обробкою освітньої статистики, формуванням пропозицій та обсягів освітніх субвенцій, державним фінансуванням різних видів освіти і стипендіального фонду, визначенням державних пріоритетів з підготовки та перепідготовки освітян, міжнародним співробітництвом у сфері освіти і науки тощо [5]. Іншим важливим органом, який займається регулюванням надання освітніх послуг в Україні є Національне агентство із забезпечення якості вищої освіти, основна місія якого є реалізація функції каталізатору позитивних змін у вищій

освіті та формування культури її якості. Основними напрямками діяльності НАЗЯВО: забезпечення належної якості освітніх послуг шляхом впровадження ефективної процедури їх акредитації, створення внутрішньої системи забезпечення якості освіти, погодження стандартів та розробка критеріїв на основі передових світових практик; визнання якості наукових результатів шляхом формування політики доброчесності через упровадження прозорих і ефективних процедур, запровадження процедур атестації наукових кадрів відповідно світовим стандартам, акредитація спеціалізованих вчених рад; забезпечення системного впливу діяльності Національного агентства. Незважаючи на окремі непорозуміння з МОН, особливо в розрізі присудження наукових ступенів, функціонування двох конкуруючих інституцій створює значний потенціал зростання якості вищої освіти та підвищення фінансової ефективності її надання з огляду на бюджетне забезпечення. Натомість у сфері науки такої інституції досі в Україні не створено.

Міністерство розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України, яке включає департамент цифрового розвитку електронних сервісів, департамент розвитку сфери інтелектуальної власності, департамент інвестицій, департамент міжнародної співпраці у сфері економіки торгівлі та сільського господарства, департамент зовнішньоекономічної діяльності та торговельного захисту, департамент технічного регулювання та інноваційної політики. Крім того структура міністерства включає директорати, основною функцією яких є забезпечення розвитку аграрного сектору економіки України в цілому: директорат агропромислового розвитку, департамент аграрної політики, директорат сільського розвитку [6].

У структурі Міністерства фінансів України виділено фонд розвитку інновацій і департамент міжнародних фінансових проєктів. Окрему увагу надано питанням цифрового розвитку, цифрової трансформації і цифровізації. Міністерство фінансів України відповідає за формування та реалізацію різних сфер державної політики, серед яких варто виділити бюджетну політику, в межах якої реалізуються програми фінансування науки та освіти відповідно до пріоритетів розвитку держави; податкову та митну політику, яка включає пільгове оподаткування інноваційних сфер діяльності сільськогосподарських товаровиробників; фінансову політику в окремих сферах, яка стосується організації взаємодії з фінансовими посеред-

никами, включаючи визначення їх ролі та підтримку в інноваційному розвитку аграрного сектору економіки України [7].

В межах стратегії розвитку транспорту України Міністерство інфраструктури другим пріоритетом розглядає інноваційний розвиток та глобальні інвестиційні проекти, який передбачає модернізацію існуючих і будівництво нових об'єктів транспортно-логістичної інфраструктури для надання якісних послуг перевезень та зниження їх вартості, забезпечення комплексного інноваційного розвитку транспорту шляхом реалізації державної стратегії, запровадження механізму стимулювання модернізації інфраструктури, удосконалення на законодавчому рівні механізмів державно-приватного партнерства в ході реалізації проектів транспортної інфраструктури, реалізація програми оновлення залізничного рухомого складу, включаючи високошвидкісні пасажирські перевезення і мультимодальні вантажні. Для аграрного сектору реалізація проектів розвитку логістичної системи сприятиме значному зростанню рівня реалізації експортного потенціалу, головними перепонами чого виступає невідповідність обсягу попиту на зовнішніх ринках на сільськогосподарську продукцію пропускній потужності зазначених систем;

Міністерство та комітет цифрової трансформації України займається комплексом питань з розвитку надання електронних послуг, реалізації Національної програми інформатизації, забезпечення кібербезпеки, розвитку цифрових інструментів протидії корупції, електронних реєстрів, координації проектів цифрової трансформації, регіональної цифровізації, системного розвитку надання публічних послуг, функціонального розвитку цифровізації, моніторингу та оцінки якості надання публічних послуг, цифрової інфраструктури, цифрової економіки, IT-індустрії, європейської інтеграції, розвитку цифрових навичок, правового забезпечення цифрової трансформації. Реалізація поставлених даною інституцією цілей стратегічного розвитку дозволить забезпечити ефективну дифузю знань та інновацій;

Серед дорадчих органів варто виділити Раду з розвитку інновацій, яка утворюється для вивчення проблемних питань реалізації державної політики щодо інноваційного розвитку та ефективної співпраці органів виконавчої влади з іншими зацікавленими сторонами в інноваційній діяльності з координаційними функціями щодо розвитку національної економіки, створення інноваційної інфраструктури та реформування

сфери інноваційної діяльності шляхом формування відповідної державної політики, розробки шляхів вирішення поточних проблем, удосконалення нормативно-правового забезпечення інноваційної діяльності, удосконалення механізмів підтримки інновацій, розробки та впровадження сприятливої кредитної, податкової і митної політики у сфері інноваційної діяльності тощо.

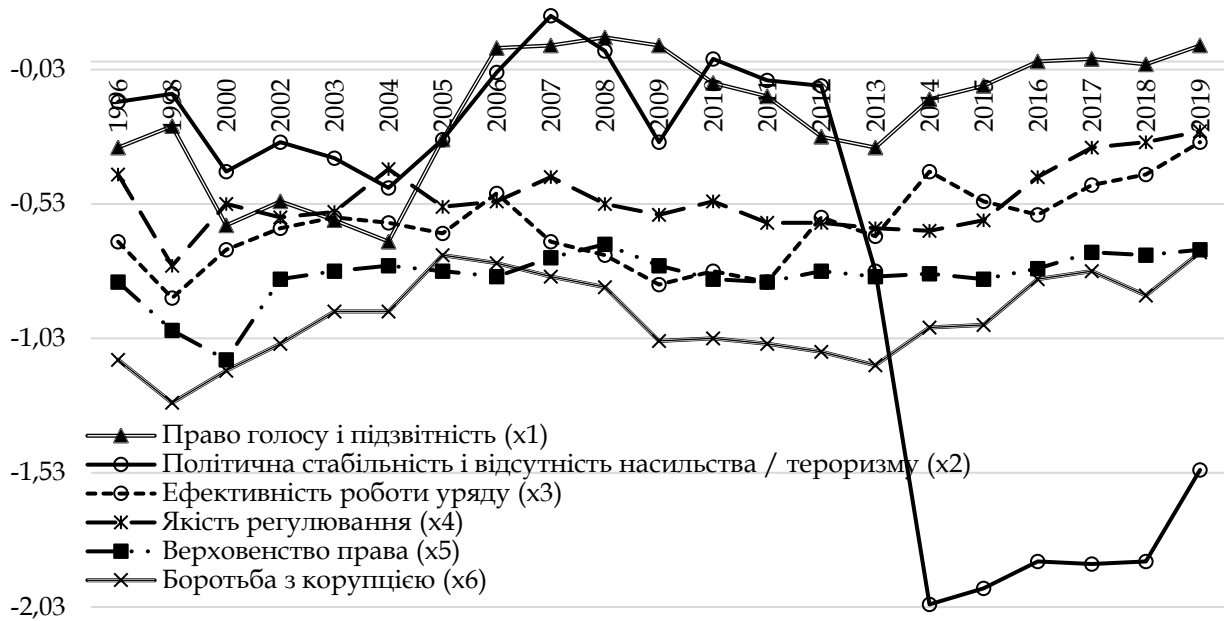
Іншим дорадчим органом, але постійним, є офіс залучення інвестицій при Кабінеті міністрів України, який був створений для залучення в Україну прямих іноземних інвестицій та покращення іміджу держави, зміцнення стратегічної співпраці між Україною та іншими державами в межах приватних і публічних взаємодій.

Інституційне середовище інноваційного розвитку аграрного сектору економіки, яке ґрунтується на моделі інноваційної екосистеми, характеризується набором специфічних інституцій. Відповідно до розробленої концепції інституційного середовища множина інститутів об'єднує множину нормативно-правових актів, регламентів, стратегій, концепцій та програм, які визначають діяльність суб'єктів. Механізми об'єднують такі поняття, як конкуренція, системи фінансування, управління науковою діяльністю, стартап-діяльність, використання прав власності на землю, підприємницька активність, інноваційні агрокластери тощо. Параметричні чинники відображають рівень розвитку аграрного сектору України за ключовими індикаторами впровадження інновацій. Еліти представлені крупними землевласниками, фермерами, керівниками агропромислових підприємств, лідерами сільських громад та громадських об'єднань, представниками об'єднань сільського зеленого туризму. Найчисельнішою є група інституцій, яка об'єднує суб'єктів державної влади, науково-освітнього контуру, виробничо-промислового контуру, фінансової підтримки та інноваційної інфраструктури.

Для детермінації ступеню впливу державних інститутів на інноваційний розвиток аграрного сектору економіки побудовано моделі взаємозв'язку між ними (рис. 1) та обсягом виробленої сільськогосподарської продукції (y):

$$y = + 2,31x_1 - 3,47x_2 + 2,94x_4 \quad (1)$$

Як бачимо, наявним є позитивний вплив, властивий інституту підзвітності та демократії, але більшого сприяння надає якість регулювання – ці обидва чинники відчутно покращилися після 2013 року та ще не досягли найкращих значень 2007 року.

Примітка: вихідні значення індикаторів визначено за всесвітніми показниками ефективності державного управління (World-wide Governance Indicators (WGI)), розрахунок яких здійснюється Всесвітнім банком за методикою Кауфмана Д. (Kaufmann D.), Крея А. (Kraay A.), Мастуріці М. (Mastruzzi M.)

Рис. 1. Динаміка розвитку державних інститутів України

Цілком очевидно, що негативна динаміка найгіршого з обраних індикаторів, а саме політичної стабільності і відсутності насильства, яка спостерігається після 2013 р., від'ємно впливає на результуючу ознаку. Але найгіршим результатом проведеного аналізу варто вважати відсутність кореляції між рівнем ефективності роботи уряду, верховенством права і боротьбою з корупцією з динамікою результативності функціонування аграрного сектору економіки, що відображає відсутність узгодженості взаємодії функціонування цих інститутів з галуззю сільськогосподарського виробництва.

Висновки та перспективи подальших розвідок. Отже, вирішальна роль функціонування державних інститутів в ході забезпечення підтримки інноваційного розвитку аграрного сектору економіки України обумовила потребу в детермінації характеру їх впливу, що було здійснено з використанням інструментарію економіко-математичного моделювання шляхом побудови

множинної регресійної моделі, на основі якої встановлено: найбільше позитивне сприяння здійснює якість регулювання економічних процесів; на другому місці знаходяться процеси забезпечення належного рівня демократії, підзвітності та виборності; сильний негативний вплив здійснює відсутність політичної стабільності та військові дії; а відсутність кореляції з діями уряду, політикою боротьби з корупцією та забезпечення верховенства права свідчить про неузгодженість взаємодії функціонування зазначених інститутів з галуззю сільськогосподарського виробництва. Отримані результати вимагають підсилення уваги до вирішення ключових проблем, що передбачає упорядкування власності на землю шляхом завершення реалізації земельної реформи, вдосконалення регулювання правових відносин у сфері праці, здійснення гармонізації законодавства у сфері інноваційного розвитку, вдосконалення регулювання ціноутворення на сільськогосподарську продукцію тощо.

Література.

1. Грінченко Ю.Л. Інституційні фактори формування та розвитку інноваційних систем інституційні фактори формування та розвитку інноваційних систем в країнах, що розвиваються та з перехідною економікою. *Економічні інновації*. 2011. Вип. 43. С. 72-82.
2. Забуранний С.В. Інституційне забезпечення інноваційної діяльності в аграрній сфері. *Ефективна економіка*. 2015. № 9. Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRNefek_2015_9_47.
3. Луцків О.М. Проблеми інституційного забезпечення інноваційного розвитку в Україні. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка»*. Серія: *Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення і проблеми розвитку*. 2018. № 899. С. 58-64.
4. Молоканова В. Методологічні засади портфельного управління стратегічним розвитком регіонів. *Державне управління та місцеве самоврядування*. 2016. Вип. 2. С. 105-111.

5. Офіційний сайт Міністерства освіти і науки України. URL: <https://mon.gov.ua/ua>.
6. Офіційний сайт Міністерства розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України. URL: <https://www.me.gov.ua/Documents/Detail?lang=uk-UA&id=983e66e6-dfd0-400e-b1b5-d0c6d64a6377&title=StrukturaMinisterstva2019>.
7. Офіційний сайт Міністерства фінансів України. URL: https://www.mof.gov.ua/uk/structure_of_the_ministry_of_finance.
8. Фрідман О.А. Інституційне середовище інноваційного підприємництва. *Вчені записки ТНУ імені В.І. Вернадського. Серія: Економіка і управління*. 2020. Том 31 (70). С. 12-17.

References.

1. Hrinchenko, Yu.L. (2011). «Institutional factors of the formation and development of the innovation systems in developing and transition economies». *Ekonomichni innovatsii*. issue. 43. pp. 72-82.
2. Zaburannyj, S.V. (2015). «Institutional support innovation in agriculture». *Efektivna ekonomika*. no 9. Available at: http://nbuv.gov.ua/UJRN/efek_2015_9_47.
3. Lutskiv, O.M. (2018). «Problems of institutional security of innovative development in Ukraine». *Visnyk Natsional'noho universytetu «L'vivs'ka politehnika»*. Seriya: Menedzhment ta pidpriemnytstvo v Ukraini: etapy stanovlennia i problemy rozvytku. no. 899. pp. 58-64.
4. Molokanova, V. (2016) «Methodological foundation of portfolio management for strategic regions development» *Derzhavne upravlinnia ta mistseve samovriaduvannia*. issue. 2. pp. 105-111.
5. Ofitsijnyj sayt Ministerstva osvity i nauky Ukrainy [Official site of the Ministry of education and science of Ukraine]. Available at: <https://mon.gov.ua/ua>.
6. Ofitsijnyj sayt «Ministerstva rozvytku ekonomiky, torhivli ta sil's'koho hospodarstva Ukrainy». [Official site of the Ministry for development of economy, trade and agriculture of Ukraine]. Available at: <https://www.me.gov.ua/Documents/Detail?lang=uk-UA&id=983e66e6-dfd0-400e-b1b5-d0c6d64a6377&title=StrukturaMinisterstva2019>.
7. Ofitsijnyj sayt «Ministerstva finansiv Ukrainy». [Official site of the Ministry of finance of Ukraine]. Available at: https://www.mof.gov.ua/uk/structure_of_the_ministry_of_finance.
8. Fridman, O.A. (2020). «Institutional environment of innovative entrepreneurship». *Vcheni zapysky TNU imeni V.I. Vernads'koho*. Seriya: Ekonomika i upravlinnia. no. 31 (70). pp. 12-17.

Abstract.

Tesheva L. Modeling of the impact of state institutions on the level of innovative development in the domestic agricultural sector of the economy.

Introduction. Differentiation of innovative development levels in different countries is traditionally associated with different levels of development of institutes and institutions. In general, the primary source of this trend should be considered as the inability of market self-regulation and the main mechanism of a market economy and the need for support from exogenous institutions, represented primarily by the state. The state has a separate role as a super-complex multilevel institution, which differs from all others by consolidating the powers of its operation and the existence of mechanisms of coercion to comply with formal institutions.

The purpose of the article is to find out the role of state institutions in ensuring the innovative development of the economy and modeling the impact of these institutions on the level of innovative development in the domestic agricultural sector of the economy.

Results. In the process of modeling the impact of state institutions on the level of innovative development in the domestic agricultural sector of the economy, it was found that the greatest positive assistance is provided by the quality of regulation of economic processes; the second place is taken by the processes of ensuring an adequate level of democracy, accountability and electability; lack of political stability and military action have a strong negative impact; and the lack of correlation with the actions of the government, anti-corruption policy and ensuring the rule of law indicates the inconsistency of the interaction of these institutions with the agricultural sector. It is substantiated that the obtained results require increased attention to solving key problems, which involves streamlining land ownership by completing land reform, improving the regulation of legal relations in the field of labor, harmonization of legislation in the field of innovative development, improving regulation of agricultural pricing and more.

Key words: modeling, state institutions, innovative development, agricultural sector of economy.

Стаття надійшла до редакції 18.08.2020 р.

Бібліографічний опис статті:

Тешева Л.В. Моделювання впливу державних інститутів на рівень інноваційного розвитку вітчизняного аграрного сектору економіки. *Актуальні проблеми інноваційної економіки*. 2020. № 4. pp. 47-52.

Tesheva L. Modeling of the impact of state institutions on the level of innovative development in the domestic agricultural sector of the economy. *Actual problems of innovative economy*. 2020. No. 4, pp. 47-52.